

Βιογραφικό Σημείωμα

Ο Παναγιώτης Δημητριάδης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και έλαβε το πτυχίο του ηλεκτρονικού μηχανικού, Α.Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης. Οι μεταπτυχιακές σπουδές του, (MSc), στα «Συστήματα Ασύρματων Επικοινωνιών», (“Wireless Communication Systems”), 2009, και το διδακτορικό του, (PhD), με θέμα έρευνας στις «Συνέπειες των υπερτάσεων στην κατανάλωση ισχύος», (“Effects of Overvoltage on Power Consumption”), 2016, πραγματοποιήθηκαν στο Πανεπιστήμιο, Brunel, του Λονδίνου. Είναι Πτυχιούχος Βυζαντινής μουσικής και κάτοχος του Διπλώματος Διδασκάλων. Είναι κάτοχος δύο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Εργάστηκε ως Ε.Δ.Τ.Π., (Ειδικό Διδακτικό Τεχνικό Προσωπικό), στο τμήμα Τηλεπικοινωνιών των Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Α.Π.Θ. και έλαβε μέρος σε ερευνητικά προγράμματα: του τμήματος Φυσικομαθηματικής, (Ατομική και Πυρηνική Φυσική) και Τ.Ε.Φ.Α.Α., του Α.Π.Θ. Εργάστηκε, ως ηλεκτρονικός μηχανικός: σε στρατιωτικό εργοστάσιο βάσεως της Θεσσαλονίκης, καθώς και στο Άγιον Όρος για την επίβλεψη και εγκατάσταση υδροηλεκτρικού έργου, 150 kVA. Από το 2003 μέχρι το 2019 εργάστηκε ως εργαστηριακός συνεργάτης στο τμήμα Ηλεκτρονικής του Α.Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης. Κατά την περίοδο αυτή έχει διδάξει τα εργαστηριακά μαθήματα: «Ηλεκτρονικά Ισχύος», «Ψηφιακά Ηλεκτρονικά», «Τυπωμένα Κυκλώματα», «Φυσική για Ηλεκτρονικούς Μηχανικούς» και «Ηλεκτρονικές Μετρήσεις». Από το 2019 έως το 2023 εργάστηκε ως Λέκτορας Διδάσκων, στο τμήμα «Μηχανικών Πληροφορικής και Ηλεκτρονικών Συστημάτων» στο Διεθνές Πανεπιστήμιο Ελλάδος, (Δι.Πα.Ε.), τμήμα Θεσσαλονίκης. Στο Δι.Πα.Ε. έχει διδάξει στον θεωρητικό και εργαστηριακό τομέα τα μαθήματα: «Εφαρμογές Ηλεκτρονικών Ισχύος», «Συστήματα Αυτομάτου Ελέγχου», «Ηλεκτροκίνηση», «Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας», «Ευφυή Δίκτυα», «Ευφυή Ηλεκτρικά Δίκτυα» και «Προγραμματιζόμενοι Λογικοί Ελεγκτές». Συμμετείχε σε διεθνή διαπανεπιστημιακά συνέδρια σε θέματα ηλεκτρονικών, καθώς και σε ανάλογα συνέδρια μουσικολογίας. Έχει συμμετάσχει στην παρουσίαση θεωρητικών θεμάτων Βυζαντινής μουσικής σε μεταπτυχιακά του ΠΑ.ΜΑΚ. και Α.Π.Θ.

Η ενασχόληση με τη Βυζαντινή μουσική αρχίζει συστηματικά, (1986 – 1987), κυρίως με τον αείμνηστο παραδοσιακό μουσικοδιδάσκαλο και μουσικοσυνθέτη της Βυζαντινής Μουσικής, της Αθωνιάδος Σχολής του Αγίου Όρους, Καρυώτη όσιο γέροντα, Μελέτιο Συκεώτη, αλλά και με τον αείμνηστο πρωτοψάλτη του Πρωτάτου, όσιο γέροντα, ιεροδιάκονο Διονύσιο Φιρφιρή. Η δε εμπειρία στο αναλόγιο με τους γλυκύτατους Δανιηλαίους, Θωμάδες, αλλά και με τον αείμνηστο πατέρα παπά Παντελεήμονα Κάρτσωνα στις αγρυπνίες στο Άγιον Όρος, ήταν καθοριστική, ειδικά ως προς το μουσικό ύφος. Διετέλεσε ενεργό μέλος ως ιεροψάλτης, στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου του Ορφανού Θεσσαλονίκης και από το 2005 έως το 2019 ως ιεροψάλτης υπό τον άρχοντα πρωτοψάλτη της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, κύριο Χαρίλαο Ταλιαδώρο, στον καθεδρικό Ιερό Ναό της του Θεού Σοφίας Θεσσαλονίκης.

Α) Έχει σχεδιάσει και κατασκευάσει ειδικό πρωτότυπο μουσικό όργανο, τύπου synthesizer, το «KANONION BYZANTINΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ», σύμφωνα με τα λειτουργικά χαρακτηριστικά του «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ», της Μουσικής Επιτροπής του Οικουμενικού Πατριαρχείου, (1881). Β) Έχει μετατρέψει το «KANONION BYZANTINΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ» εξολοκλήρου και σε ψηφιακή λειτουργική μορφή, με τίτλο «KANONION BYZANTINΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ», ώστε να λειτουργεί ως εφαρμογή, μέσω της κινητής ψηφιακής τεχνολογίας, π.χ. κινητά τηλέφωνα, tablets και συναφή.